



WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER OBRONY NARODOWEJ
304/1014/O-18/14/IS

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 31.10.2014r.
nr. 4365 podpis. Kpociński

Warszawa, 2014-10- 79



MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA NR 1

Nr. 7524/OP

30 PAŹ 2014

Szanowny Panie Marszałku

Pan Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 3.11.14r.
nr. 6468 podpis. J.

Odpowiadając, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, na oświadczenie panów senatorów Macieja Klimy, Andrzeja Matusiewicza, Waldemara Kraski i Marka Martynowskiego, złożone podczas 61. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 23 września br., w sprawie *Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Afganistanie* (BPS/043-61-2634/14), uprzejmie proszę o przyjęcie następującego stanowiska w tej sprawie.

Odnosząc się do pytania dotyczącego finansowego wsparcia dla afgańskich narodowych sił bezpieczeństwa, informuję, że podczas szczytu NATO w Chicago w 2012 r. państwa sojusznicze złożyły deklarację w sprawie finansowania Afgańskich Sił Bezpieczeństwa po 2014 r. Polska delegacja również zgłosiła gotowość do solidarnego włączenia się w tę inicjatywę, jednakże pod warunkiem kwalifikowania naszych wpłat jako *Oficjalnej Pomocy Rozwojowej*. W ten sposób zakres naszego wsparcia został ograniczony do finansowania afgańskiej policji za pośrednictwem funduszu LOTFA (*Law and Order Trust Fund for Afghanistan*, nadzorowany przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju – UNDP - United Nations Development Programme, przeznaczony na wspieranie afgańskiej policji).

Minister Spraw Zagranicznych, po dokonaniu pogłębionej analizy wysokości środków, jakimi dysponuje w ramach *Planu współpracy rozwojowej na rok 2015 r.* oraz mając na względzie wywiązanie się przez Polskę z zobowiązań międzynarodowych, podjętych solidarnie przez wszystkich członków NATO na szczycie w Chicago w 2012 r., podjął decyzję o przeznaczeniu w 2015 r. kwoty do 1 mln zł (ekwiwalent ok. 300 tys. USD) na ww. fundusz LOTFA. Decyzja w sprawie wysokości środków, wyasygnowanych w latach 2016-2017, zostanie podjęta po finalizacji obecnie opracowywanego nowego *Wieloletniego programu współpracy rozwojowej na lata 2016-2020* (planowane przyjęcie dokumentu przez Radę Ministrów w połowie 2015 r.).

Nawiązując do pytania dotyczącego darowizny sprzętu wojskowego, jaki przekazano rządowi i instytucjom afgańskim w latach 2008-2014, informuję, że Siły Zbrojne RP we wskazanych latach, zgodnie ze stosownymi decyzjami Ministra Obrony Narodowej, przekazały armii i instytucjom afgańskim m.in. mienie służby mundurowej, służby uzbrojenia i elektroniki, a także środki materiałowe w postaci: amunicji strzeleckiej, zestawów remontowych do broni strzeleckiej oraz przedmiotów zaopatrzenia mundurowego, na łączną kwotę ok. 13,6 mln zł.

Dodatkowo, na cele charytatywne, zgodnie z decyzjami Ministra Obrony Narodowej dotyczącymi zagospodarowania mienia ruchomego Skarbu Państwa będącego na wyposażeniu Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Islamskiej Republice Afganistanu, niewykorzystywanego do realizacji jego zadań, przekazano 2 samochody pożarnicze o łącznej wartości 687 200 zł oraz mienie różnych służb (żywnościowej, mundurowej, czołgowo-samochodowej, wychowania fizycznego i sportu, wychowawczej oraz zdrowia) na łączną kwotę ok. 4,4 mln zł.

Odnosząc się do pytania dotyczącego pomocy finansowej i rzeczowej, jaką otrzymał rząd afgański od rządu Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z informacjami uzyskanymi z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych, informuję, że wsparcie dla Afganistanu Rzeczpospolita Polska realizowała za pomocą:

- 1) polskiej części Zespołu Odbudowy Prowincji (PRT) Ghazni Polskiego Kontyngentu Wojskowego (PKW) Afganistan;
- 2) polskich organizacji pozarządowych (w latach 2002-2011);
- 3) systemu małych grantów (projektów wdrażanych przez Ambasadę RP w Kabulu);
- 4) projektów szkoleniowych i wizyt studyjnych zrealizowanych bezpośrednio przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (w tym we współpracy z Krajową Szkołą Administracji Publicznej);
- 5) projektów realizowanych przez inne organy administracji publicznej ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych;
- 6) wpłat na rzecz funduszy wielostronnych (w szczególności *Afghanistan Reconstruction Trust Fund* – Fundusz Powierniczy na rzecz Odbudowy Afganistanu).

Łącznie w latach 2008-2014 na wsparcie Afganistanu ze środków będących w dyspozycji Ministra Spraw Zagranicznych przeznaczono prawie 115 mln zł. Dokładne wartości przypadające na poszczególne lata przedstawia poniższa tabela.

Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Wartość pomocy (w zł)	5 376 452	20 305 576	21 288 677	29 818 065	28 960 562	4 077 842	4 302 105
Łącznie:						114 129 459	

Ponadto, w 2013 r. zrealizowano 27 projektów pomocowych z budżetu resortu obrony narodowej, których wartość wyniosła ok. 6 mln zł.

W ramach funkcjonowania polskiej części PRT w prowincji Ghazni w latach 2008-2013 udało się zrealizować prawie 200 projektów (wliczając w to projekty finansowane w 2013 r. ze środków Ministerstwa Obrony Narodowej). Projekty te dotyczyły zarówno odbudowy i rozbudowy infrastruktury (np. asfaltowe drogi), jak również rozwoju zawodowego oraz edukacji (w tym budowa, remonty oraz zakup wyposażenia dla szkół).

Krajowa Szkoła Administracji Publicznej, w ramach współpracy ze swoim afgańskim odpowiednikiem – Afgańskim Instytutem Służby Cywilnej, od czasu nawiązania współpracy w 2011 r., do 2014 r. przeszkoliła w Polsce ponad 100 urzędników administracji afgańskiej różnego szczebla. Z kolei Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Kabulu w latach 2008-2014 zrealizowała 29 projektów w ramach systemu małych grantów, na łączną kwotę ponad 2,2 mln zł. Dzięki tym projektom, wsparcie – za pośrednictwem lokalnych organizacji pozarządowych – otrzymały m.in. kobiety, dzieci i osoby niepełnosprawne, tj. najbardziej potrzebujące grupy społeczne. Placówka sfinansowała także szkolenia dla dziennikarzy, a biblioteki Afgańskiego Instytutu Dyplomacji oraz Afgańskiego Instytutu Służby Cywilnej otrzymały kilka tysięcy książek, które będą służyły profesjonalizacji administracji publicznej odbudowywanego kraju.

Odpowiadając na pytanie dotyczące analizy korzyści i strat dwunastoletniej obecności Polski w Afganistanie, pragnę wyjaśnić, że dotychczas nie dokonano kompleksowego bilansu zaangażowania Polski w działania w tej misji w latach 2002-2014. Jednocześnie militarna ocena jest prowadzona na bieżąco, w ramach funkcjonującego w Siłach Zbrojnych RP systemu wykorzystania doświadczeń. Z przeprowadzonych analiz wynika, że istotną konsekwencją udziału w omawianej misji jest integracja polskiej armii z siłami NATO, dynamizacja transformacji i modernizacji naszego wojska, w tym zwiększanie jego mobilności oraz zdolności do pozyskiwania nowoczesnego wyposażenia i uzbrojenia. Nasze zaangażowanie jest także testem dla sprzętu oraz poziomu wyszkolenia żołnierzy. W efekcie, polska armia jest lepiej przygotowana do

sprostania współczesnym zagrożeniom i wyzwaniom. Powyższe skutkuje także ewolucją obszarów i dziedzin decydujących o rzeczywistych zdolnościach militarnych naszej armii.

Wstępne analizy korzyści politycznych, prowadzone w trakcie naszego zaangażowania w Afganistanie, wskazują, że udział w tej operacji przyniósł wiele pożytku również w tym obszarze. Ugruntował wizerunek Rzeczypospolitej Polskiej jako wiarygodnego sojusznika, wnoszącego wkład w umacnianie bezpieczeństwa wszystkich członków NATO. Polska zademonstrowała w praktyce przywiązanie do zasady sojuszniczej solidarności, fundamentalnej dla efektywności NATO. Nasza obecność stanowiła także ważny wkład w walkę z międzynarodowym terroryzmem, zjawiskiem będącym zagrożeniem także dla polskich obywateli, zarówno w kraju, jak i za granicą.

Udział Polski w misji wyraźnie przełożył się także na możliwości wpływu naszego kraju na kształtowanie polityki NATO, często w sprawach innych niż Afganistan. Wzmocnieniu uległa nasza pozycja w Sojuszu, co pozwoliło na skuteczniejsze wpływanie na jego decyzje mające konsekwencje dla bezpieczeństwa naszego kraju. Świadczą o tym chociażby rezultaty korzystnego dla Polski wrześnieowego szczytu NATO w Newport. W tym miejscu pragnę przypomnieć, że w trakcie tego spotkania Sojusz m.in. potwierdził swoje zobowiązania do kolektywnej obrony, przyjął Plan Gotowości Sojuszu (*Readiness Action Plan*) zakładający widoczne wzmocnienie tzw. flanki wschodniej, zdecydował o rozwoju programu ćwiczeń ze szczególnym naciskiem na scenariusze obrony kolektywnej, a także przyjął zobowiązanie do zwiększenia wydatków obronnych przez jego członków. W dyskusjach sojuszniczych argument o naszym znaczącym udziale w misji w Afganistanie okazał się bardzo skuteczny w uzgadnianiu korzystnych dla nas rozwiązań dotyczących wzmocnienia wspomnianej flanki wschodniej.

Niezależnie od powyższych korzyści płynących z udziału Polski w działaniach koalicyjnych, a następnie sojuszniczych w Afganistanie, nie można pominąć faktu, że Siły Zbrojne RP poniosły także bezpowrotne straty. W wyniku oddziaływania sił rebelianckich zginęło 44 żołnierzy. Zniszczeniu uległ także sprzęt wojskowy.

Kompleksowa analiza i ocena tego udziału będzie mogła być przeprowadzona po zakończeniu operacji w grudniu bieżącego roku.

Odnosząc się do kwestii reprezentowania polskiego interesu w Afganistanie po zamknięciu (w dniu 31 grudnia br.) polskiej placówki w tym kraju, wyjaśniam, że w Kabulu zostanie akredytowany Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w Indiach – w New Delhi. Jednocześnie do New Delhi zostanie przeniesiony afgański okręg konsularny.

Łączę wyrazy szacunku

z up. Maciej JANKOWSKI
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pan Jacek Świdorski

Wicedyrektor w Sekretariacie Prezesa Rady Ministrów
(T-1/48/III)